

CONSILIUM

FI

NEUVOSTON PÄÄSIHTTEERISTÖ

ARKISTOT

Euroopan unionin neuvosto

1952-2012: 60 vuotta lainsäädäntöä ja päätöksentekoa

HEINÄKUU 2013

Oikeudellinen huomautus

Tämän esitteen on tuottanut neuvoston pääsihteeristö, ja se on tarkoitettu ainoastaan tiedotuskäyttöön.

Eurooppa-neuvostoa ja Euroopan unionin neuvostoa koskevia tietoja saa seuraavilta verkkosivustoilta:

www.european-council.europa.eu

www.consilium.europa.eu

tai neuvoston pääsihteeristön yleisötiedotusyksiköltä seuraavasta osoitteesta:

Rue de la Loi/Wetstraat 175

1048 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

P. +32 22815650

F. +32 22814977

www.consilium.europa.eu/infopublic

Lisää tietoa Euroopan unionista on saatavilla Internetissä Europa-palvelimella (<http://europa.eu>).

Luettelointitiedot ovat julkaisun lopussa.

Luxemburg: Euroopan unionin julkaisutoimisto, 2013

ISBN 978-92-824-3804-6

doi:10.2860/9917

© Euroopan unioni, 2013

Tekstiä lainattaessa on mainittava lähde.

Printed in Belgium

PAINETTU YMPÄRISTÖÄ SÄÄSTÄVÄLLE PAPERILLE

60

Euroopan unionin neuvosto

*1952-2012: 60 vuotta lainsäädäntöä ja
päättöksentekoa*

*Neuvoston on vaalittava yhteisön
etuja samalla tavoin kuin yksittäisten
valtioidenkin etuja ja pidettävä
ne tasapainossa, joka tekee
oikeutta molemmille.*

Liittokansleri Konrad Adenauerin puhe Euroopan hiili- ja teräsyhteisön
erityisneuvoston perustamistunnossa (Luxemburg, 8. syyskuuta 1952)

Sisällysluettelo

Esipuhe	4
Johdanto	5
Lähtökohdat ja kehitys	6
1952 Euroopan hiili- ja teräsyhteisön erityisneuvosto	6
1958 Euroopan talousyhteisön neuvosto Euroopan atomienergiayhteisön neuvosto	8
Poliittisen kuohunnan aika	10
<i>Tyhjän tuolin kriisi</i>	10
<i>Luxemburgin kompromissi</i>	12
1967 Euroopan yhteisöjen neuvosto	13
1993 Euroopan unionin neuvosto	13
Laajentuminen	15
Äänestys neuvostossa	16
Neuvoston työskentelyn valmistelu	17
Pysyvien edustajien komitea (Coreper)	17
Komiteat ja työryhmät	20
Pääsihteeristö	21
60 vuotta päätöksentekoa	23
Liite I EU:n neuvosto – 60 vuotta perussopimusten artikloina	25
Liite II EU:n neuvosto – 60 vuotta määräänemmistöpäätöksiä	37
Liite III Pääsihteerit ja pääsihteeristö	43
Liite IV EU:n neuvosto – Historiallisesti merkittäviä asiakirjoja	45

Esipuhe

Euroopan unionin neuvosto on yksi Euroopan unionin seitsemästä toimielimestä. Tässä esitteessä kerrotaan sen lähtökohdista ja historiasta. Esitteeseen liittyy juliste ”Euroopan unionin neuvosto – 1952–2012: 60 vuotta lainsäädäntöä ja päätöksentekoa”, joka kuuluu arkiston historialliseen sarjaan.

Esite on suunnattu korkeakouluille ja tutkijoille, mutta yhtä lailla myös kaikille Euroopan yhdentymisen historiasta kiinnostuneille.

Kaikki tässä esitteessä mainitut neuvoston asiakirjat ovat saatavilla neuvoston arkistossa (archives.centrales@consilium.europa.eu).

Neuvostoa, pysyvien edustajien komiteaa ja pääsihteeristöä koskevaa muuta kirjallisuutta on saatavilla neuvoston keskuskirjastossa (bibliotheque.centrale@consilium.europa.eu).

Huomautuksia tai ehdotuksia voi lähettää osoitteeseen:
dgf2.transparency@consilium.europa.eu

Johdanto

Euroopan hiili- ja teräsyhteisön (EHTY) erityisneuvosto kokoontui ensimmäisen kerran 8. syyskuuta 1952 Luxemburgissa. Liittokansleri Adenauerilla ja muilla viidellä ministerillä, jotka edustivat perustajajäsenvaltioita (Belgia, Saksa, Ranska, Italia, Luxemburg ja Alankomaat), oli kokouspöytään istuessaan kaksi ristiriitaiselta vaikuttavaa tehtävää: toisaalta suojella omia kansallisia etujaan ja toisaalta tuoda kansalliset voimavarat yhteen kompromissiksi, joka hyödyttäisi vastaperustettua yhteisöä kokonaisuutena.

Tästä on nyt 60 vuotta, ja neuvosto on muuttunut ratkaisevasti, kuten itse Euroopan yhdentymisprosessikin:

- Vuonna 1958 perustettiin kaksi uutta yhteisöä – Euroopan talousyhteisö ja Euroopan atomienergiayhteisö – joita seurasi Euroopan unioni vuonna 1993.
- Jäsenten määrä on kasvanut lähes viisinkertaiseksi – kuudesta 28:aan.
- Vastuualueet ovat lisääntyneet vakaaseen tahtiin ja ajoittain dramaattisestikin kahden strategisen voimavaran (hiili ja teräs) yhteisestä hallinnoinnista ”yhä läheisempään liittoon”, jonka käsiteltävänä on niin lukuisia politiikanaloja, että tätä voidaan verrata vain kansallisvaltioiden tehtäviin.
- Päätöksentekomenettelyt ovat muuttuneet yhä monitahoisemmiksi.

Kaikista näistä muutoksista ja kehityskuluista huolimatta neuvoston (ja siihen kuuluvien ministerien) tehtävä on sen 60-vuotisen olemassaolon ajan kuitenkin säilynyt samana: tehdä päätöksiä yhdessä.

Neuvoston 60-vuotispäivä tarjoaa tilaisuuden luoda lyhyt historiallinen katsaus tähän toimielimeen, joka vuoden 1952 perustamisistunnostaan lähtien on ollut Euroopan päätöksenteon keskipisteessä.

Lähtökohdat ja kehitys

1952 Euroopan hiili- ja teräsyhteisön erityisneuvosto

Pariisissa vuonna 1951 allekirjoitetulla Euroopan hiili- ja teräsyhteisön (EHTY) perustamissopimuksella luotiin toimielinjärjestelmä, johon kuului korkea viranomainen, erityinen ministerineuvosto, edustajakokous ja tuomioistuin. Neuvoston pätehtävänä oli valvoa korkean viranomaisen toimintaa antamalla lausuntoja.

Erityisneuvosto piti perustamistuntonsa 8. syyskuuta 1952 Luxemburgin kaupungintalossa. Se oli toinen toimintansa aloittava toimielin, sillä korkea viranomainen oli perustettu viisi kuukautta aikaisemmin. Läsnä olivat kuuden perustajajäsenvaltion ulkoasiainministerit ja talousministerit. Puheenjohtajana toimi liittokansleri Konrad Adenauer noudattaen uutta järjestelmää, jossa kukin jäsenvaltio toimi neuvoston puheenjohtajana kolmen kuukauden vuoroissa. Saksa oli ensimmäinen puheenjohtajavaltio perustamissopimuksen mukaisessa aakkosjärjestyksessä.

Neuvoston ensimmäiset jäsenet 1952

Belgia

Paul Van Zeeland, ulkoasiainministeri
Jean-Pierre Duvieusart, talousministeri

Saksan liittotasavalta

Konrad Adenauer, liittokansleri ja ulkoasiainministeri
Ludger Westrick, valtiosihteeri, talousasiat

Ranska

Robert Schuman, ulkoasiainministeri
Jean-Marie Louvel, kauppa- ja teollisuusministeri

Italia

Alcide De Gasperi, ulkoasiainministeri
Pietro Campilli, kauppa- ja teollisuusministeri

Luxemburg

Joseph Bech, ulkoasiainministeri
Michel Rasquin, talousministeri

Alankomaat

Johan Willem Beyen, ulkoasiainministeri
Jelle Zijlstra, talousministeri

© Luxemburgin kaupungin valokuva-arkisto. Kuva: Théo Mey

Liittokansleri Adenauer ja muut ministerit nousevat Luxemburgin kaupungintalon portaita osallistuakseen erityisneuvoston perustamistuntoon

Kyseisessä perustamisistunnossa neuvosto vahvisti työjärjestyksensä ja perusti sihteeristön nimittämällä luxemburgilaisen diplomaatin Christian Calmesin neuvoston pääsihteeriksi. Lisäksi ministerit sopivat korkean viranomaisen ja tuomioistuimen jäseniä koskevasta perussäännöstä. Korkean viranomaisen puheenjohtaja Jean Monnet loi yleiskatsauksen toimielimensä siihenastisiin saavutuksiin ja esitteli sen tulevien kuukausien työohjelman. Neuvosto keskusteli myös vastaperustetun yhteisön tulevaisuuden suhteista yhteisön ulkopuolisiin maihin, erityisesti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdysvaltoihin, sekä muihin kansainvälisiin järjestöihin.

Koko neuvoston perustamisistunnon ajan painotettiin ajatusta, että hiili- ja teräsyhteisö on vasta yksi askel laajemmalla tiellä kohti edelleen yhdentyvää Eurooppaa, ja tämä otettiin lähtökohdaksi molempien puheenjohtajien puheissa. Ulkoasiainministerit pitivätkin 10. syyskuuta 1952 neuvoston istunnon yhteydessä konferenssin, jossa he hyväksyivät päätöslauselman, jossa edustajakokousta pyydettiin laatimaan ehdotus sopimukseksi, jolla perustettaisiin jäsenistöltään laajempi ja luonteeltaan kansainvälisempi Euroopan poliittinen yhteisö.

"Nyt kun hiili- ja teräsyhteisöstä on tullut totta ja sopimus Euroopan puolustusyhteisön perustamisesta ja siihen liittyvät sopimukset on allekirjoitettu, epäilijöiden olisi syytä rohkaistua ja luottaa siihen, että yhdentynyt Eurooppa luodaan."

Liittokansleri Konrad Adenauerin puhe Euroopan hiili- ja teräsyhteisön erityisneuvoston ensimmäisessä istunnossa (Luxemburg, 8. syyskuuta 1952) ¹

© Luxemburgin kaupungin valokuva-arkisto. Kuva: Batty Fischer

Luxemburgin Cercle Municipal toimi Euroopan hiili- ja teräsyhteisön erityisneuvoston istuntopaikkana vuosina 1952–1967

1 EHTY:n erityisneuvoston perustamisistunnon pöytäkirja, Luxemburg 8.–10. syyskuuta 1952, liite Ia (CM 1 1/1952), s. 18.

1958 *Euroopan talousyhteisön neuvosto* ***Euroopan atomienergiayhteisön neuvosto***

Suunniteltu Euroopan poliittinen yhteisö ei koskaan toteutunut. Edustajakokouksen sopimusehdotus herätti heti valmistuttuaan kiihkeitä julkisia väittelyjä ja pitkällisiä diplomaattisia keskusteluja. Kun Ranskan kansalliskokous ei 30. elokuuta 1954 ratifioinut sopimusta, jolla olisi perustettu Euroopan puolustusyhteisö, jota Euroopan poliittisen yhteisön oli määrä valvoa, molemmat suunnitelmat hylättiin vähitellen. Sen sijaan kuusi perustajajäsenvaltiota päättivät edetä asteittaisen taloudellisen yhdentymisen tiellä.

Yhteismarkkinoita ja Euratomia käsitellyt hallitustenvälinen konferenssi perusti Brysselissä 26. kesäkuuta 1956 komitean aloittamaan neuvottelut sittemmin Rooman sopimuksina tunnetuista Euroopan talousyhteisön (ETY) ja Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) perustamissopimuksista, jotka tulivat voimaan 1. tammikuuta 1958. Komitean puheenjohtajana toimi Belgian ulkoasiainministeri Paul-Henri Spaak, ja siihen osallistuivat EHTY:n kuuden jäsenvaltion valtuuskunnat.

Toimielinrakenteeltaan EHTY:n kaltaisina myös uudet yhteisöt muodostuivat neljästä toimielimestä: komissiosta, neuvostosta ja EHTY:n kanssa yhteisistä edustajakokouksesta ja tuomioistuimesta. Kuitenkin kahden toimeenpanevan elimen (neuvoston ja komission) väliset valtasuhteet olivat selvästi muuttuneet neuvoston saatua samanlaisen roolin kuin sillä on vielä nykyäänkin: se on keskeinen päätöksentekoeelin.

Kaksi uutta neuvostoa pitivät yhteisen perustamisistunnon Brysselissä Palais des Académies -rakennuksessa 25. tammikuuta 1958. Istunnon puheenjohtajana toimi Belgian ulkoasiainministeri Victor Larock. Läsä olivat myös kolmen toimeenpanevan elimen puheenjohtajat Walter Hallstein (Euroopan komission ensimmäinen puheenjohtaja), Paul Finet (EHTY:n korkean viranomaisen puheenjohtaja) ja Enrico Medi (Euratomin komission varapuheenjohtaja).

Euroopan talousyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön neuvostojen perustamistunto Palais des Académies -rakennuksessa Brysselissä 25. tammikuuta 1958

Käsiteltävänä oli lukuisia menettelytapakysymyksiä, kun neuvostot päättivät omista työjärjestyksistään, yhteisön alustavista menoista ja molempien komissioiden jäseniä koskevasta perussäännöstä. Ministerit päättivät perustaa myös pysyvien edustajien komitean (Coreper), talous- ja sosiaalikomitean ja edustajakokouksen. Yhteisöjen kolminkertaisen toimielinjärjestelmän vastakohdaksi neuvosto hyväksyi suosituksen, että sama virkamieskunta toimisi kaikkien kolmen neuvoston sihteeristönä². Tämä merkitsi sitä, että olemassa oleva EHTY:n erityisneuvoston sihteeristö avustaisi myös kahta uutta toimielintä.

2 Brysselissä 25. tammikuuta 1958 pidetyn ETY:n ja Euratomin neuvostojen perustamistunnon pöytäkirja (CM2 20/1958).

Kuten erityisneuvoston perustamistunnossakin, tärkeimpien puhujien puheissa oli selvästi esillä ajatus, että nämä kaksi uutta yhteisöä ovat vain yksi monista askeleista tiellä kohti yhdentyneempää poliittista ja sosiaalista Eurooppaa. Neuvostojen puheenjohtajan Victor Larockin sanoin:

”Sosiaaliset tavoitteet ovat melko lailla hukkuneet talousyhteisön perustamis-sopimuksen kokonaisuuteen [...], mutta jos haluamme saada maidemme ja koko Euroopan kansalaiset vakuuttuneiksi meitä ohjaavista ajatuksista, nämä ovat ne tavoitteet, joiden on oltava mielessämme etualalla. Mitä mieltä on keskittyä edistämään tuotantoa, kauppaa ja pääoman vapaata liikkuvuutta, jos taloudellista edistymistä ei käytetä ihmisten hyväksi?”

Belgian ulkoasiainministerin ja neuvostojen vuorossa olevan puheenjohtajan Victor Larockin avauspuhe ETY:n ja Euratomin neuvostojen perustamistunnossa Brysselissä 25. tammikuuta 1958 (Liite I, CEE EUR/CM/20 f/58)³.

Poliittisen kuohunnan aika

Tyhjän tuolin kriisi

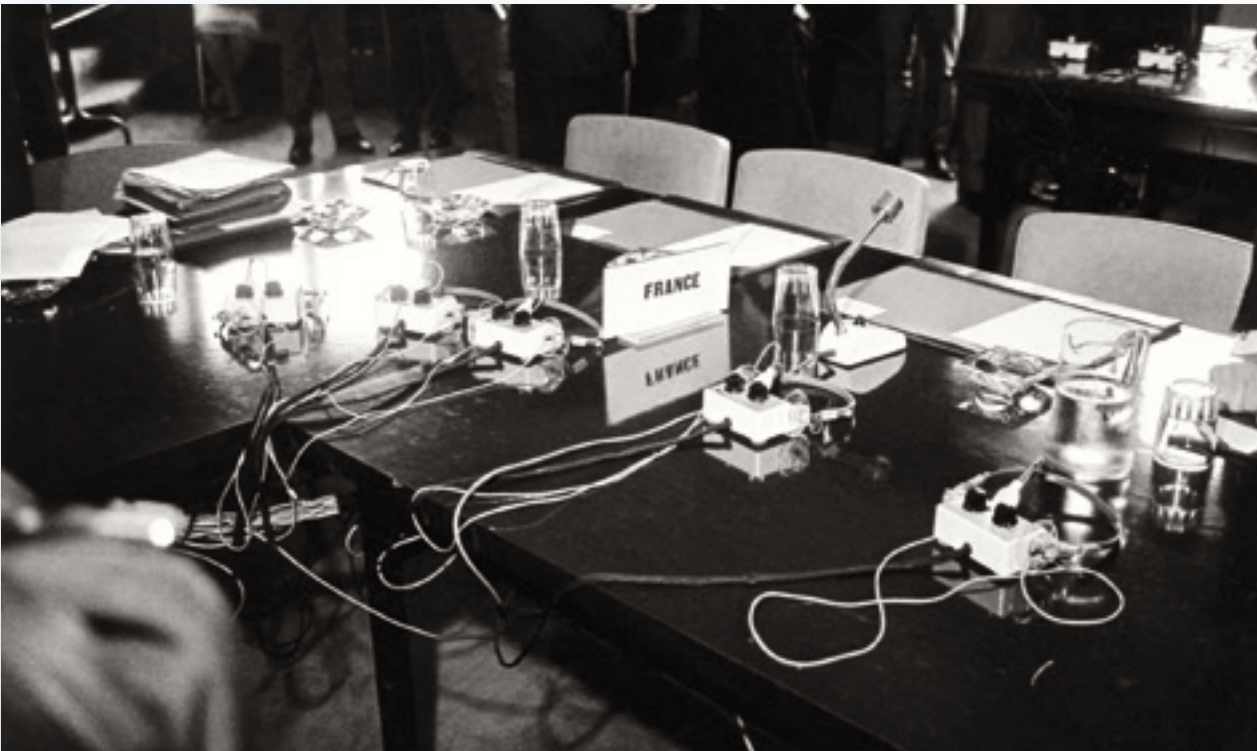
Heti kolmen yhteisön perustamisen jälkeen vuonna 1958 syntyi tarve sovittaa niiden toiminta yhteen, ja vuoteen 1960 mennessä toimeenpanevien elinten sulautumisesta keskusteltiin jo kaikissa toimielimissä. Pysyvien edustajien komitea (Coreper) kävi asiasta ensimmäisen perusteellisen keskustelunsa marraskuussa 1960⁴. Neuvottelut eivät kuitenkaan sujuneet vaikeuksista. 1960-luvun poliittinen ilmapiiri ei suosinut kompromisseja, mikä käy ilmi yhdentymisprosessin ensimmäisestä kriisistä eli Ranskan jäämisestä pois neuvoston istunnoista. Tämä tultiin tuntemaan ns. tyhjän tuolin kriisinä.

3 Brysselissä 25. tammikuuta 1958 pidetyn ETY:n ja Euratomin neuvostojen perustamistunnon pöytäkirja, liite I (CM2 20/1958), s. 4.

4 Brysselissä 10. marraskuuta 1960 pidetyn pysyvien edustajien komitean rajoitetun kokoonpanon kokousmuistio (CM2 1960 RP/CRS/2), s. 4.

Tyhjän tuolin kriisiin johtivat klassiset huolenaiheet – raha ja valta. Vuonna 1965 oli sovittava perustamissopimusten mukaisesti kahdesta ratkaisevasta yhteisökysymyksestä: yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) rahoituksesta ja määränemistöpäätöksenteon lisäämisestä neuvostossa.

YMP:n rahoitusta koskevien asetusten voimassaolon oli määrä päättyä heinäkuussa 1965. Vuotta aikaisemmin ETY:n neuvosto oli pyytännyt komissiota esittämään ehdotuksen YMP:n rahoituksesta vuosiksi 1965–1970. Euroopan komission silloinen puheenjohtaja Walter Hallstein käytti tilaisuutta hyväkseen edistääkseen ETY:n rahoitusrakenteiden sekä parlamentaarisen edustajakokouksen ja komission tehtävien yleistä tarkistamista. Komission ehdotuksen mukaan yhteisölle perustettaisiin omien varojen järjestelmä, joka ei enää olisi riippuvainen jäsenvaltioiden kansallisista maksuosuuksista. Lisäksi Hallstein kannatti edustajakokouksen budjettivallan laajentamista ja suuremman vastuun antamista komissiolle.

Näiden keskustelujen ohella ETY:n toimitukset valmistautuivat myös yhteismarkkinoiden perustamiseen liittyvän siirtymäkauden kolmanteen vaiheeseen. Tähän sisämarkkinoiden luomisen kolmanteen vaiheeseen, jonka oli määrä alkaa 1. tammikuuta 1965, kuului määränemistöpäätöksenteon lisääminen neuvostossa.

Yhteisö, jolla olisi omia varoja, vahvempi komissio ja määränemistöpäätösten yleistäminen olivat vastoin presidentti Charles de Gaullen näkemystä Euroopan yhdentymisen tulevaisuudesta. Kriisi kärjistyi huippuunsa 30. kesäkuuta 1965, jolloin ETY:n neuvosto kokoontui keskustelemaan komission ehdotuksista YMP:n rahoittamiseksi. Ranska, jota edustivat maatalousministeri Edgard Pisani ja valtiovarainministeri Valéry Giscard d'Estaing, ilmaisi voimakkaasti erimielisyytensä komission ja viiden muun jäsenvaltion kanssa. Seuraavana päivänä, 1. heinäkuuta 1965, Ranskan hallitus kutsui Brysselissä olevan Ranskan pysyvän edustajan takaisin Pariisiin ja ilmoitti, ettei se aio olla läsnä neuvoston tulevilla kokouksilla eikä osallistua Coreperin eikä muiden neuvoston komiteoiden ja työryhmien työskentelyyn.

Luxemburgin kompromissi

Tyhjän tuolin politiikkaa kesti noin kuusi kuukautta, kunnes se vihdoinkin saatiin päättymään Luxemburgissa järjestetyssä neuvoston ylimääräisessä istunnossa, joka kesti neljä päivää (17.–18. ja 28.–29. tammikuuta 1966). Neuvosto antoi 29. tammikuuta 1966 lausuman, jossa todettiin kaikkien kuuden jäsenvaltion päässeen yhteisymmärrykseen komission ja neuvoston tulevista suhteista ja päätöksenteosta määränemistöllä. Tästä yhteisymmärryksestä alettiin käyttää nimeä ”Luxemburgin kompromissi”⁵.

Luxemburgin kompromissilla rajoitettiin komission vaikutusvallan kasvua ja annettiin jäsenvaltioille veto-oikeus. Kompromissin mukaan silloin, kun määränemistöllä hyväksyttävät päätökset jonkin jäsenvaltion mielestä vaikuttavat keskeisiin etuihin, neuvosto ”pyrkii pääsemään kohtuullisessa ajassa ratkaisuun, jonka kaikki neuvoston jäsenet [voisivat] hyväksyä toistensa ja yhteisön edun huomioon ottaen”⁶.

5 Luxemburgissa 17.–18. ja 28.–29. tammikuuta 1966 pidetyn ETY:n neuvoston ylimääräisen istunnon pöytäkirja (CM2 C/12/66).

6 Ks. edellinen viite, s. 88.

Luxemburgin kompromissilla on usein ajateltu olleen kielteinen vaikutus Euroopan yhdistymisprosessiin, koska siinä annettiin yksittäisille jäsenvaltioille mahdollisuus keskeyttää tiettyjen ehdotusten käsittely ja rajoitettiin komission vaikutusvaltaa. Usein jää kuitenkin huomiotta kompromissin ratkaiseva panos: vaikka se saattoi hidastaa yhdistymisprosessia silloisiin odotuksiin verrattuna, se teki tuon prosessin jatkumisen mahdolliseksi – ja niin se jatkuikin. Sittenmin perustamissopimuksia on muutettu viisi kertaa. Kussakin muutoksessa yhteisöjen toimivallan aloja on laajennettu ja menettelyistä on tehty avoimempia ja läpinäkyvämpiä. Samalla jäsenistö on myös muuttunut ja kuuteen perustajajäseneseen on liittynyt 22 muuta Euroopan valtiota seitsemän laajentumisen myötä.

1967 Euroopan yhteisöjen neuvosto

Luxemburgin kompromissi auttoi ratkaisemaan kysymyksen yhteisöjen ja niiden toimielinten toiminnan sovittamisesta yhteen. Toimeenpanevien elinten sulautuminen toteutui kymmenen vuoden kuluttua kolmen yhteisön perustamisesta. Sulautumissopimus, josta käytetään myös nimeä Brysselin sopimus sen allekirjoittamiskaupungin mukaan, tuli voimaan 1. heinäkuuta 1967. Sillä perustettiin yhteinen neuvosto – Euroopan yhteisöjen neuvosto – korvaamaan EHTY:n erityisneuvosto ja ETY:n ja Euratomin neuvostot. Sillä perustettiin niin ikään yksi yhteinen komissio – Euroopan yhteisöjen komissio – korvaamaan EHTY:n korkea viranomainen ja ETY:n ja Euratomin komissiot. Edustajakokous ja tuomioistuin olivat jo yhteisiä näille kolmelle yhteisölle.

Toimeenpanevien elinten sulautumisesta huolimatta perustamissopimuksia ei yhdistetty. Kukin yhteisö säilytti oikeudellisen riippumattomuutensa, ja neuvosto toimi edelleen eri tavoin riippuen siitä, mitä toimivaltaa toimielimille oli annettu kussakin perustamissopimuksessa.

1993 Euroopan unionin neuvosto

Marraskuussa 1993 Maastrichtin sopimuksen tullessa voimaan neuvosto sai nykyisen nimensä: Euroopan unionin neuvosto. Maastrichtin sopimuksella oli Euroopan yhdistymisprosessin kannalta käännteentekevä merkitys, sillä se toi jo toteutettavaan taloudelliseen yhteistyöhön poliittisemmän ulottuvuuden. Sopimus tunnetaan parhaiten siksi, että sillä perustettiin Euroopan unioni ja sen kolmen pilarin rakenne: Euroopan yhteisö

(ensimmäinen pilari), yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (toinen pilari) ja oikeus- ja sisäasiat (kolmas pilari). Maastrichtin sopimuksella myös valmisteltiin Euroopan rahaliiton perustamista ja yhteisen rahan käyttöönottoa.

Eurooppa-neuvoston Maastrichtissa saavuttama kompromissi toi aikaisemmat poliittiset rakenteet onnistuneesti osaksi yksiä ja samoja unionin puitteita. Ensimmäiseen pilariin yhdistettiin kolme olemassa olevaa yhteisöä ja laajennettiin näin taloudellisen yhdistymisprosessin poliittista soveltamisalaa, toisella pilarilla kehitettiin Euroopan poliittista yhteistyötä, joka mainittiin sopimuksissa ensimmäisen kerran Euroopan yhtenäisasiakirjassa, ja kolmas pilari rakentui Schengenin sopimuksesta sekä sen soveltamista koskevasta yleissopimuksesta saatujen kokemusten varaan.

Maastrichtin pilarirakenne rajoitti Euroopan komission, Euroopan parlamentin ja yhteisöjen tuomioistuimen valtaa vaikuttaa toiseen ja kolmanteen pilariin sisältyviin uusiin politiikanaloihin, joiden hallitustenvälinen luonne antoi neuvostolle luonnollisen auktoriteettiaseman. Ensimmäisessä pilarissa (Euroopan yhteisö) neuvosto joutui kuitenkin ensi kertaa tekemisiin Euroopan parlamentin kanssa tehtävien ”yhteispäätösten” kanssa. Tämä yhteispäätösmenettely, joka Lissabonin sopimuksessa joulukuussa 2009 sai uuden nimen ”tavallinen lainsäätämismenettely”, on osoittautunut niin ratkaisevaksi EU:n toimielinten välisten valtasuhteiden kannalta, että siitä on nyt tullut perussopimusten mukainen vakiomenettely lainsäädännön hyväksymiseksi ja sitä sovelletaan useimpiin unionin politiikanaloihin.

Laajentuminen

Alkuperäisellä EHTY:n perustamissopimuksella ei ollut koskaan tarkoitus muodostaa kuuden perustajajäsenvaltion eliittikerhoa. Sen 98 artiklan mukaan mikä tahansa Euroopan valtio voi esittää pyynnön saada liittyä sopimukseen. Uusien perussopimusten allekirjoittamisesta ja lukuista tarkistuksista huolimatta kutsu liittyä yhdentymisprosessiin on ollut avoin muille Euroopan valtioille viimeiset 60 vuotta.

*Neuvostossa kokoontuu kuusi jäsenvaltiota –
163. istunto (rahoitusasiat)
Brysselissä 19. elokuuta 1971*

© Euroopan unioni

Jäsenmäärän kasvaessa myös neuvoston kokoonpano on vuosien kuluessa muuttunut. Kun pöydän ympärillä oli aluksi kuusi ministeriä, tänään neuvoston istuntoihin osallistuu 28 jäsenvaltiota.

Neuvottelujen dynamiikka on luonnollisesti muuttunut seitsemän eri laajentumisen myötä, mutta neuvosto on säilyttänyt alkuperäisen tehtävänsä keskeisenä päätöksentekijänä.

© Euroopan unioni

*Neuvostossa kokoontuu 27 jäsenvaltiota –
3155. istunto (maatalous ja kalastus)
Brysselissä 19. ja 20. maaliskuuta 2012*

Kuudesta 28:aan jäsenvaltioon

Äänestys neuvostossa

Neuvosto voi tehdä päätöksiä määräenemmistöllä, yksinkertaisella enemmistöllä tai yksimielisesti.

Neuvoston istunnot ovat julkisia sen käsitellessä esitystä lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi tai äänestäessä siitä⁷.

Määräenemmistö

Ennen 1. päivää marraskuuta 2014:

- **Jäsenten enemmistö:** jäsenvaltioiden enemmistö, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta; muissa tapauksissa kaksi kolmasosaa jäsenvaltioista
- **Äänten enemmistö:** 260 ääntä 352:sta
- **Enemmistö väestöstä:** 62 % (sovelletaan vain jonkin jäsenvaltion pyytessä)

1. marraskuuta 2014 alkaen:

- **Jäsenten enemmistö:** 55 % jäsenvaltioista, mihin on kuultava vähintään 15 jäsenvaltiota, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta; muissa tapauksissa 72 % jäsenvaltioista
- **Enemmistö väestöstä:** 65 %
Maaliskuuhun 2017 saakka jäsenvaltio voi pyytää aikaisempien määräenemmistösääntöjen soveltamista.

Yksinkertainen enemmistö

Neuvosto tekee ratkaisunsa jäsentensä enemmistöllä.

Yksimielisyys

Pidättyminen äänestämästä ei estä neuvostoa tekemästä ratkaisua, jonka edellytyksenä on yksimielisyys.

Jäsenvaltio	Äänet	Väestö (x 1 000) ⁸	%
 Saksa	29	81 443,7	16,02
 Ranska	29	65 397,9	12,87
 Yhdistynyt kuningaskunta	29	62 989,6	12,39
 Italia	29	60 820,8	11,97
 Espanja	27	46 196,3	9,09
 Puola	27	38 538,4	7,58
 Romania	14	21 355,8	4,20
 Alankomaat	13	16 730,3	3,29
 Kreikka	12	11 290,9	2,22
 Belgia	12	11 041,3	2,17
 Portugali	12	10 541,8	2,07
 Tšekki	12	10 505,4	2,06
 Unkari	12	9 957,7	1,95
 Ruotsi	10	9 482,9	1,86
 Itävalta	10	8 443,0	1,66
 Bulgaria	10	7 327,2	1,44
 Tanska	7	5 580,5	1,09
 Slovakia	7	5 404,3	1,06
 Suomi	7	5 401,3	1,06
 Irlanti	7	4 582,8	0,90
 Kroatia	7	4 398,2	0,86
 Liettua	7	3 007,8	0,59
 Slovenia	4	2 055,5	0,40
 Latvia	4	2 041,8	0,40
 Viro	4	1 339,7	0,26
 Kypros	4	862,0	0,16
 Luxemburg	4	524,9	0,10
 Malta	3	416,1	0,08
EU yhteensä	352	508 077,9	100 %
Määräenemmistöön tarvittava vähimmäismäärä	260	315 008,3	62 %

7 Neuvoston julkisia käsittelyjä voi seurata suorana lähetyksenä ja neuvoston äänestystuloksiin voi tutustua neuvoston verkkosivustolla www.consilium.europa.eu

8 Luvut voimassa 1. päivästä tammikuuta 31. päivään joulukuuta 2013. Neuvoston päätös 2013/37/EU, annettu 14 päivänä tammikuuta 2013, neuvoston työjärjestyksen muuttamisesta (EUVL L 16, 19.1.2013, s. 16).

Neuvoston työskentelyn valmistelu

Pysyvien edustajien komitea (Coreper)

Vuoden 1952 EHTY:n perustamissopimus ei sisältänyt määräyksiä erityisneuvoston organisatorisesta rakenteesta. Kuitenkin tämän uuden toimielimen päätöksentekoprosessin monitahoisuus ja tarve keskustella kuuden jäsenvaltion kannoista ja koordinoida niitä ennen virallisia istuntoja johti ”koordinointikomitean” perustamiseen helmikuussa 1953, noin seitsemän kuukautta yhteisön perustamisen jälkeen. Koordinointikomitea ei ollut pysyvä elin, vaan jäsenvaltioiden edustajat tulivat sen kokouksiin Luxemburgiin kotimaistaan ja kansalliset edustajat vaihtuivat käsiteltävien asioiden mukaan.

Vaihtuvuudestaan huolimatta komitea onnistui erittäin hyvin neuvoston istuntojen koordinoinnissa ja valmistelussa – jopa siinä määrin, että vuonna 1958 ETY:n ja Euratomin perustamissopimuksiin sisällytettiin mahdollisuus siihen, että neuvoston työjärjestyksessä voidaan ”määrätä jäsenvaltioiden edustajista koostuvan komitean perustamisesta”⁹. Vastaavien neuvoston kokoonpanojen oli määrä vahvistaa komitean tehtävät ja toimivalta. Kun ETY:n ja Euratomin perustamissopimusten voimaantulosta oli kulunut vajaa kuukausi, neuvostot päättivät perustamisistunnonaan 25. tammikuuta 1958 perustaa jäsenvaltioiden hallitusten pysyvien edustajien komitean (Coreper)¹⁰.

9 ETY:n perustamissopimuksen 151 artikla ja Euratomin perustamissopimuksen 121 artikla.

10 Brysselissä 25. tammikuuta 1958 pidetyn ETY:n ja Euratomin neuvostojen perustamisistunnon pöytäkirja (CM2 20/1958), s. 10. Lyhenne Coreper tulee komitean ranskankielisestä nimestä ”Comité des représentants permanents”.

Coreperin jäsenille myönnettiin suurlähettilään asema ja erioikeudet, ja he sijoittautuivat pysyvästi Brysseliin. Heitä avusti ryhmä kotimaan ministeriöiden lähettämiä kansallisia asiantuntijoita. Tällaisia ryhmiä alettiin nimittää pysyviksi edustustoiksi. Coreperin tehtävänä oli huolehtia ETY:n ja Euratomin neuvostojen työskentelyn valmistelusta ja hoitaa muut niiden sille antamat toimeksiannot.

Ensimmäiset pysyvät edustajat 1958

Belgia

Jean-Charles Snoy et d'Oppuers, pysyvä edustaja ETY:ssä, nimitetty huhtikuussa 1958

Joseph van Tichelen, pysyvä edustaja Euratomissa, nimitetty huhtikuussa 1958

Saksan liittotasavalta

Carl Friedrich Ophüls, pysyvä edustaja ETY:ssä ja Euratomissa, nimitetty kesäkuussa 1958

Ranska

Éric de Carbonnel, pysyvä edustaja ETY:ssä ja Euratomissa, nimitetty huhtikuussa 1958

Italia

Attilio Cattani, pysyvä edustaja ETY:ssä ja Euratomissa, nimitetty helmikuussa 1958

Luxemburg

Lambert Schaus, Permanent, pysyvä edustaja ETY:ssä ja Euratomissa, nimitetty helmikuussa 1958

Albert Borschette, pysyvä edustaja ETY:ssä ja Euratomissa, nimitetty joulukuussa 1958

Alankomaat

Johannes Linthorst Homan, pysyvä edustaja ETY:ssä ja Euratomissa, nimitetty maaliskuussa 1958

Toimeenpanevien elinten sulautuessa 1. heinäkuuta 1967 Coreperin olemassaolo kirjattiin ensimmäistä kertaa primaarioikeuteen. Sulautumissopimuksen 4 artiklassa viitataan Coreperiin ja sen tehtävään pysyvien edustajien komiteana, joka huolehtii vastedes yhteisen neuvoston työskentelyn valmistelusta. Vuoden 1993 Maastrichtin sopimuksessa 4 artiklan asiasisältö sisällytettiin Euroopan unionin perustamissopimukseen, ja vuoden 1999 Amsterdamin sopimuksessa Coreperille annettiin valta tehdä menettelyä koskevia päätöksiä. Nämä molemmat tehtävät säilytettiin Lissabonin sopimuksessa, joka tuli voimaan joulukuussa 2009.

Coreperin 2434. kokous Brysselissä 17. ja 19. joulukuuta 2012

Tiiviin työohjelmansa takia Coreper jaettiin jo vuonna 1962 kahteen osaan: Coreper I koostuu pysyvän edustajan sijaisista ja käsittelee luonteeltaan teknisempiä kysymyksiä, ja Coreper II koostuu itse pysyvistä edustajista, joille kuuluu luonteeltaan laaja-alaisia poliittisia ja taloudellisia kysymyksiä koskevan työskentelyn valmistelu.

Coreper I valmistelee seuraavien neuvoston kokoonpanojen työskentelyä:

Työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat
 Kilpailukyky (sisämarkkinat, teollisuus, tutkimus ja avaruus)
 Liikenne, televiestintä ja energia
 Maatalous ja kalastus
 Ympäristö
 Koulutus, nuoriso, kulttuuri ja urheilu

Coreper II valmistelee seuraavien neuvoston kokoonpanojen työskentelyä:

Yleiset asiat
 Ulkoasiat
 Talous- ja rahoitusasiat
 Oikeus- ja sisäasiat

Perussopimusten kuvaus Coreperin päätehtävästä neuvoston työskentelyn valmistelijana ei tee oikeutta sille ratkaisevalle merkitykselle, jonka tämä komitea on vuosien mittaan saanut huolehtiessaan toimielimen moitteettomasta toiminnasta. Perustamisestaan saakka Coreper on ollut ensiarvoisen tärkeässä asemassa käytäessä monitahoisia ja vaikeita neuvotteluja. Pitkät ja tiiviit yhteiset työtunnit ovat antaneet Coreperin jäsenille välttämätöntä kokemusta, jonka ansiosta he voivat auttaa unionin jäsenvaltioita pääsemään kompromisseihin.

Komiteat ja työryhmät

Neuvosto tai Coreper perustaa komiteoita ja työryhmiä koordinoimaan neuvoston toimintaa tietyillä aloilla. Tällaiset ryhmät koostuvat kansallisista asiantuntijoista, jotka erikoistuvat tiettyyn alaan tai politiikkaan, ja niissä aloitetaan neuvottelut mistä tahansa asiasta tai ehdotuksesta. Ne edistävät neuvotteluja pyrkimällä yhteisymmärrykseen aina, kun se on mahdollista, ja määrittelemällä kiistakysymykset, joita Coreperin on tarkasteltava.

Ensimmäinen tällainen komitea oli kaupallisten asioiden komitea. Se perustettiin EHTY:n erityisneuvoston perustamistunnossa 10. syyskuuta 1952¹¹, ja sille annettiin tehtäväksi käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät siirtymävaiheen kaupallisiin säännöksiin. Kaupallisten asioiden komitea piti perustamiskokouksensa Luxemburgissa 29. marraskuuta 1952.

Vuosien mittaan on perustettu myös muita korkean tason komiteoita, joista tunnetuimpia esimerkkejä ovat maatalouden erityiskomitea, talous- ja rahoituskomitea, 113 artiklan komitea (myöhemmin 133 artiklan komitea, nykyään kauppapoliittinen komitea) sekä poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea. Lisäksi on perustettu eräitä Coreperin työskentelyyn tiiviisti liittyviä, horisontaalisia kysymyksiä käsitteleviä komiteoita, kuten Antici-ryhmä, Mertens-ryhmä ja puheenjohtajan tukiryhmä. Yhteisöjen toimivalta-alojen kasvu on kuvastunut yhä useampien erikoistuneiden ryhmien perustamisessa. Nykyisellään neuvoston työtä tukevien valmisteluelinten lukumäärä on lähes 300¹².

11 EHTY:n erityisneuvoston perustamistunnon pöytäkirja, Luxemburg, 8.–10. syyskuuta 1952, (CM 1 1/1952), s. 8.

12 Neuvoston valmisteluelinten uusin luettelo on asiakirjassa 5581/13.

Pääsihteeristö

Samoin kuin Coreperin kohdalla, yhteisöjen perustamissopimukseen ei sisältynyt säännöksiä myöskään neuvoston pääsihteeristöstä. Kuten edellä mainittiin, sihteeristö perustettiin EHTY:n erityisneuvoston perustamisistunnossa 9.–10. syyskuuta 1952. ETY:n ja Euratomin neuvostojen perustamisistunnossa tammikuussa 1958 näille toimielimille ei perustettu uusia sihteeristöjä, vaan sen sijaan vahvistettiin, että kaikkia kolmea olemassa olevaa neuvostoa avustaa sama virkamieskunta. Christian Calmes nimitettiin pääsihteeriksi vuonna 1952, ja hänen toimikauttaan jatkettiin vuonna 1958. Neuvoston pääsihteeristöllä on sen jälkeen ollut kuusi muuta pääsihteeriä. Parhaillaan tehtävää hoitaa Uwe Corsepius (ks. liite III, kaikki pääsihteerit ja toimikaudet).

Christian Calmes siirtää tehtävänsä Nicolas Hommelille (kesäkuu 1973)

Sulautumissopimuksen tultua voimaan heinäkuussa 1967 neuvostojen pääsihteeristöstä tuli Euroopan yhteisöjen neuvoston pääsihteeristö. Kuitenkin vasta Maastrichtin sopimuksen tullessa voimaan marraskuussa 1993 neuvoston pääsihteeristö esiintyi Euroopan unionin perussopimuksissa: 151 artiklassa tunnustettiin virallisesti sen olemassaolo ja annettiin sen tehtäväksi avustaa neuvostoa.

Javier Solana ja Pierre de Boissieu (Bryssel, 2. marraskuuta 2004)

Uwe Corsepius (kesäkuu 2011)

Alkuvaiheessa sihteeristön virkamiehiä oli vain kymmenkunta. Christian Calmes kuvasi sihteeristön koostumusta yksityiskohtaisesti Konrad Adenauerille osoitetussa kirjeessään 17. marraskuuta 1952:

*"Sen 10 hengen henkilöstö jakautuu tällä hetkellä seuraavasti: pääsihteeri (L), hallintovirkamies (B), tarkastaja (toimii myös kirjanpitäjänä), arkistonhoitaja (toimii myös kääntäjänä), kaksi sihteerää, konekirjoittaja (toimii myös puhelunvälittäjänä), toimistoapulainen (hoitaa myös jäljennökset), autonkuljettaja (toimii myös lähettinä) ja vahtimestari (avustaa myös toimistotehtävissä)."*¹³

Tämä pieni hallinnollinen elin vastasi pääasiassa erityisneuvoston istuntojen järjestämiseen liittyvästä logistiikasta. Pääsihteeristön rooli on niistä ajoista suuresti muuttunut. Paitsi että neuvoston pääsihteeristö hoitaa nykyään tavanomaisia sihteeristön tehtäviä, kuten asiakirjojen, käännösten ja pöytäkirjojen päivittäistä valmistelua, se on niiden lisäksi vähitellen saanut myös poliittisia tehtäviä: se huolehtii neuvoston työskentelyn jatkuvuudesta kiertävässä puheenjohtajuusjärjestelmässä, joka kuuden kuukauden välein muuttaa neuvotteluprosessin dynamiikkaa ja asettaa neuvoston työohjelmalle erilaisia painopisteitä, ja antaa puheenjohtajavaltiolle ohjeita kompromissien saavuttamiseksi käyttäen yhä kasvavaa tietämystään politiikoista, menettelytavoista ja toimielimiin liittyvistä kysymyksistä.

Vuonna 1952 EHTY:n erityisneuvoston sihteeristö sijaitsi Luxemburgissa osoitteessa Avenue de la Liberté 5.

© Euroopan unioni

Vuodesta 1995 lähtien neuvoston pääsihteeristö on sijainnut Brysselissä osoitteessa Rue de la Loi 175.

© Euroopan unioni

13 EHTY:n erityisen ministerineuvoston pääsihteeri Christian Calmes lähetti 17. marraskuuta 1952 Saksan liittotasavallan liittokanslerille ja ulkoasiainministerille Konrad Adenauerille selvityksen sihteeristön resurssi- ja henkilöstöorganisaatiosta (CM1 1952–36), s. 2.

Joulukuussa 1999 unionin valmistautuessa laajentumiseen Helsingin Eurooppa-neuvosto hyväksyi neuvoston pääsihteeristön entistä aktiivisemmän roolin¹⁴, mikä vahvistettiin myöhemmin neuvoston työjärjestyksen 23 artiklassa. Kyseisen artiklan mukaan sihteeristö ”osallistuu tiiviisti ja jatkuvasti neuvoston työskentelyn järjestelyyn, yhteensovittamiseen ja sen yhtenäisyyden valvontaan” sekä avustaa puheenjohtajaa ratkaisujen etsimisessä¹⁵.

60 vuotta päätöksentekoa

Vuoden 1952 Pariisin sopimuksen voimaantulosta lähtien neuvosto on muuttunut jatkuvasti, kuten koko Euroopan yhdentymisprosessikin. Alun perin neuvostoa pyydettiin antamaan lausuntoja korkean viranomaisen ehdottamista toimista; nykyään perussopimuksissa annetaan neuvostolle yleinen päätöksentekovalta. Neuvosto ei enää päätä asioista yksin, vaan se on osana EU:n yleistä toimielinrakennetta siirtynyt todelliseen yhteispäätösprosessiin Euroopan parlamentin kanssa. Vaikka päätöksentekoprosessit ovat tulleet yhä monitahoisemmiksi, ne ovat kuitenkin läpinäkyvämpiä ja avoimempia yleisölle. Kun 60 vuotta sitten istunnot pidettiin yksinomaan suljettujen ovien takana, nykysukupolvi voi seurata säädösehdotusten käsittelyä tai niistä äänestämistä neuvostossa reaaliajassa suoraan lähetyksenä neuvoston verkkosivustolla.

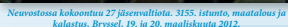
Neuvosto on 60-vuotisen taipaleensa aikana myös tasapainoillut taitavasti ottaen huomioon toisaalta jäsenvaltioiden edut ja toisaalta kollektiivisten päätösten aikaansaamisen. Vaikka neuvoston jäsenmäärä on kasvanut lähes viisinkertaiseksi, neuvosto vie jatkuvasti eteenpäin kompromissiratkaisujen löytämisen taitoa. Jäsenvaltioiden kannalta neuvosto on ensisijainen toimielin, jossa ne voivat käyttää vaikutusvaltaansa, mutta se on kuitenkin aina ollut enemmän kuin vain kansallisten etujen edustaja – neuvostossa kyse on paremminkin yhteisestä päätöksenteosta. Se on foorumi, jolla jäsenvaltiot ovat oppineet työskentelemään yhdessä varmistaakseen, että Euroopan unioni toimii.

14 Puheenjohtajan päätelmät, Helsingin Eurooppa-neuvosto, 10. ja 11. joulukuuta 1999. Ks. liite III – Tehokas neuvosto laajentunutta unionia varten: uudistuksen suuntaviivat ja toimintasuosituksia.

15 Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä joulukuuta 2009, neuvoston työjärjestyksen hyväksymisestä (EUVL L 325, 11.12.2009, s. 35), 23 artiklan 3 kohta.

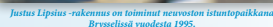
1952–2012: 60 VUOTTA
LAISÄÄDÄNTÖÄ JA
PÄÄTÖKSENTEKOÄ

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 2 kohta

säätää lakeja

► Euroopan parlamentin kanssa

► Yleiset asiat

- ▶ **Ulkoasiat** (puheenjohtajana korkeasta edustajasta)
- ▶ **Talous- ja rahoitusasiat**
- ▶ **Oikeus- ja sisäasiat**
- ▶ **Työllisyys, sosiaalipoliittikka, terveys ja kuluttaja-asiat**
- ▶ **Kilpailukyky** (sisämarkkinat, teollisuus, tutkimus ja avaruus)
- ▶ **Liikenne, televiestintä ja energia**
- ▶ **Maatalous ja kalastus**
- ▶ **Ympäristö**
- ▶ **Koulutus, nuorisot, kulttuuri ja urheilu**

puheenjohtajana toimii

- ▶ kukin jäsenvaltio kuuden kuukauden vuoroissa

avustajina toimivat

- ▶ **Coreper** (jäsenvaltioiden hallitusten pysyvien edustajien komitea)
- ▶ **Komiteat ja työryhmät**
- ▶ **Neuvoston pääsihteeristö**

tekee ratkaisunsa

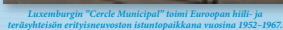
- ▶ yksinkertaisella enemmistöllä
- ▶ määräenemmistöllä
- ▶ yksimielisesti

Laaientuminen

- ▶ 6:sta 27:ään jäsenvaltioon

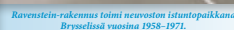

ja pian 28 jäsenvaltiota
jäseneksi 2013

Alkuvaiheet

- kolmesta neuvostosta tulee yksi neuvosto
- 1952 Euroopan hiili- ja teräsyhteisön erityisneuvosto
- 1958 Euroopan talousyhteisön neuvosto
Euroopan atomienergiayhteisön neuvosto
- 1967 Sulautumissopimus luo yhteisen
Euroopan yhteisöjen neuvoston
- 1993 Maastrichtin sopimuksella sen nimeksi tulee
Euroopan unionin neuvosto

www.consilium.europa.eu

24

EU:n neuvosto – 60 vuotta perussopimusten artikloina

Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimus

III LUKU – Neuvosto

26 artikla

Neuvosto käyttää toimivaltaansa tässä sopimuksessa määrätyissä tapauksissa ja siinä määrätyllä tavalla erityisesti yhdenmukaistaakseen korkean viranomaisen ja maidensa yleisestä talouspolitiikasta vastaavien hallitusten toimet.

Tätä varten neuvosto ja korkea viranomainen jakavat tietoja ja neuvottelevat keskenään.

Neuvosto voi pyytää korkeaa viranomaista tarkastelemaan ehdotuksia tai toimenpiteitä, joita se pitää yhteisten tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisina.

27 artikla

Neuvosto muodostuu jäsenvaltioiden edustajista. Kukin valtio lähettää siihen yhden hallituksensa jäsenen.

Kukin neuvoston jäsen toimii vuorollaan puheenjohtajana kolmen kuukauden ajan jäsenvaltioiden aakkosjärjestyksessä.

28 artikla

Puheenjohtaja kutsuu neuvoston koolle neuvoston jäsenen tai korkean viranomaisen pyynnöstä.

Jos korkea viranomainen kuulee neuvostoa, neuvosto käsittelee asian ilman, että sen tarvitsee äänestää. Käsitteilyä koskevat pöytäkirjat toimitetaan korkealle viranomaiselle.

Jos tämän sopimuksen mukaan edellytyksenä on neuvoston puoltava lausunto, lausunto katsotaan puoltavaksi, kun korkean viranomaisen ehdotus hyväksytään:

- jäsenvaltioiden edustajien ehdottomalla enemmistöllä, johon sisältyy jonkin sellaisen jäsenvaltion edustajan ääni, joka tuottaa vähintään kaksikymmentä prosenttia yhteisön hiili- ja terästuotannon kokonaisarvosta, tai

- jos äänet jakautuvat tasan ja jos korkea viranomainen pysyy ehdotuksessaan toisen käsittelyn jälkeen, kahden sellaisen jäsenvaltion edustajien äänin, joista kukin tuottaa vähintään kaksikymmentä prosenttia yhteisön hiili- ja terästuotannon kokonaisarvosta.

Jos tämän sopimuksen mukaan edellytyksenä on yksimielinen päätös tai yksimielinen puoltava lausunto, päätös tai puoltava lausunto on asianmukaisesti annettu, jos kaikki neuvoston jäsenet äänestävät asian puolesta.

Muut kuin ne neuvoston päätökset, joiden edellytyksenä on määräenemmistö tai yksimielisyys, tehdään neuvoston jäsenten enemmistöllä; enemmistönä pidetään jäsenvaltioiden edustajien ehdotonta enemmistöä, johon sisältyy jonkin sellaisen jäsenvaltion edustajan ääni, joka tuottaa vähintään kaksikymmentä prosenttia yhteisön hiili- ja terästuotannon kokonaisarvosta.

Neuvoston jäsen voi äänestyksessä edustaa vain yhtä muuta jäsentä.

Neuvosto on yhteydessä jäsenvaltioihin puheenjohtajansa välityksellä.

Neuvoston ratkaisut julkaistaan sen määräämällä tavalla.

29 artikla

Neuvosto vahvistaa korkean viranomaisen puheenjohtajalle ja jäsenille sekä tuomioistuimen presidentille, tuomareille, julkisasiamiehille ja kirjaajalle maksettavat palkat, korvaukset ja eläkkeet.

30 artikla

Neuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

Euroopan talousyhteisön perustamissopimus

2 jakso – Neuvosto

145 artikla

Turvatakseen tässä sopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden toteutumisen neuvosto tässä sopimuksessa määrätyin edellytyksin:

- huolehtii jäsenvaltioiden yleisen talouspolitiikan yhteensovittamisesta,
- käyttää päätösvaltaa.

146 artikla

Neuvosto muodostuu jäsenvaltioiden edustajista. Kukin hallitus lähettää siihen yhden jäsenensä.

Kukin neuvoston jäsen toimii vuorollaan puheenjohtajana kuuden kuukauden ajan jäsenvaltioiden aakkosjärjestyksessä.

147 artikla

Puheenjohtaja kutsuu neuvoston koolle omasta aloitteestaan taikka neuvoston jäsenen tai komission pyynnöstä.

148 artikla

1. Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, neuvosto tekee ratkaisunsa jäsentensä enemmistöllä.
2. Kun neuvoston ratkaisun edellytyksenä on määräenemmistö, jäsenten äänet painotetaan seuraavasti:

<i>Belgia</i>	<i>2</i>
<i>Saksa</i>	<i>4</i>
<i>Ranska</i>	<i>4</i>
<i>Italia</i>	<i>4</i>
<i>Luxemburg</i>	<i>1</i>
<i>Alankomaat</i>	<i>2</i>

Neuvoston ratkaisun edellytyksenä on vähintään:

- 12 ääntä, jos ratkaisu tämän sopimuksen mukaan on tehtävä komission ehdotuksesta,
- muissa tapauksissa 12 ääntä, jotka edustavat ainakin neljää asian puolesta äänestävää jäsentä.

3. Henkilökohtaisesti tai edustettuina läsnä olevien jäsenten pidäytyminen äänestämästä ei estä neuvostoa tekemästä ratkaisua, jonka edellytyksenä on yksimielisyys.

149 artikla

Jos neuvoston säädös tämän sopimuksen mukaan annetaan komission ehdotuksesta, neuvosto saa vain yksimielisesti antaa säädöksen, joka merkitsee ehdotuksen muuttamista.

Komissio voi muuttaa alkuperäistä ehdotustaan niin kauan kuin neuvosto ei ole antanut säädöstä, erityisesti silloin, kun edustajakokousta on kuultu ehdotuksesta.

150 artikla

Neuvoston jäsen voi äänestyksessä edustaa vain yhtä muuta jäsentä.

151 artikla

Neuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

Työjärjestyksessä voidaan määrätä jäsenvaltioiden edustajista koostuvan komitean perustamisesta. Neuvosto määrittelee kyseisen komitean tehtävän ja toimivallan.

152 artikla

Neuvosto voi pyytää komissiolta tutkimuksia, joita se pitää yhteisten tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisina, ja se voi pyytää komissiota tekemään sille aiheellisia ehdotuksia.

153 artikla

Neuvosto antaa komission lausunnon saatuaan tässä sopimuksessa tarkoitettuja komiteoita koskevat säännöt.

154 artikla

Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission puheenjohtajalle ja jäsenille sekä tuomioistuimen presidentille, tuomareille, julkisasiamiehille ja kirjaajalle maksettavat palkat, korvaukset ja eläkkeet. Se vahvistaa samalla enemmistöllä myös palkkaa vastaavat korvaukset.

Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimus

II JAKSO – Neuvosto

115 artikla

Neuvosto käyttää toimivaltaansa ja päätösvaltaansa tässä sopimuksessa määrätyin edellytyksin.

Se toteuttaa kaikki toimivaltaansa kuuluvat toimenpiteet sovittaakseen jäsenvaltioiden ja yhteisön toimet yhteen.

116 artikla

Neuvosto muodostuu jäsenvaltioiden edustajista. Kukin hallitus lähettää siihen yhden jäsenensä.

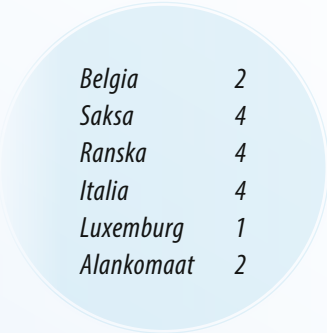
Kukin neuvoston jäsen toimii vuorollaan puheenjohtajana kuuden kuukauden ajan jäsenvaltioiden aakkosjärjestyksessä.

117 artikla

Puheenjohtaja kutsuu neuvoston koolle omasta aloitteestaan taikka neuvoston jäsenen tai komission pyynnöstä.

118 artikla

1. Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, neuvosto tekee ratkaisunsa jäsentensä enemmistöllä.
2. Kun neuvoston ratkaisun edellytyksenä on määräenemmistö, jäsenten äänet painotetaan seuraavasti:

<i>Belgia</i>	2
<i>Saksa</i>	4
<i>Ranska</i>	4
<i>Italia</i>	4
<i>Luxemburg</i>	1
<i>Alankomaat</i>	2

Neuvoston ratkaisun edellytyksenä on vähintään:

- 12 ääntä, jos se tämän sopimuksen mukaan on tehtävä komission ehdotuksesta,
 - muissa tapauksissa 12 ääntä, jotka edustavat ainakin neljää asian puolesta äänestävää jäsentä.
3. Henkilökohtaisesti tai edustettuina läsnä olevien jäsenten pidäytyminen äänestämästä ei estä neuvostoa tekemästä ratkaisua, jonka edellytyksenä on yksimielisyys.

119 artikla

Jos neuvoston säädös tämän sopimuksen mukaan annetaan komission ehdotuksesta, neuvosto saa vain yksimielisesti antaa säädöksen, joka merkitsee ehdotuksen muuttamista.

Komissio voi muuttaa alkuperäistä ehdotustaan niin kauan kuin neuvosto ei ole antanut säädöstä, erityisesti silloin, kun edustajakokousta on kuultu ehdotuksesta.

120 artikla

Neuvoston jäsen voi äänestyksessä edustaa vain yhtä muuta jäsentä.

121 artikla

Neuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

Työjärjestyksessä voidaan määrätä jäsenvaltioiden edustajista koostuvan komitean perustamisesta. Neuvosto määrittelee kyseisen komitean tehtävän ja toimivallan.

122 artikla

Neuvosto voi pyytää komissiota tutkimuksia, joita se pitää yhteisten tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisina, ja se voi pyytää komissiota tekemään sille aiheellisia ehdotuksia.

123 artikla

Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission puheenjohtajalle ja jäsenille sekä tuomioistuimen presidentille, tuomareille, julkisasiamiehille ja kirjaajalle maksettavat palkat, korvaukset ja eläkkeet. Se vahvistaa samalla enemmistöllä myös palkkaa vastaavat korvaukset.

Sopimus Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja komission perustamisesta

I LUKU – Euroopan yhteisöjen neuvosto

1 artikla

Perustetaan Euroopan yhteisöjen neuvosto, jäljempänä 'neuvosto'. Tämä neuvosto korvaa Euroopan hiili- ja teräsyhteisön erityisen ministerineuvoston, Euroopan talousyhteisön neuvoston ja Euroopan atomienergiayhteisön neuvoston.

Se käyttää kyseisille toimielimille annettua toimivaltaa Euroopan hiili- ja teräsyhteisön, Euroopan talousyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamisesta tehtyjen sopimusten sekä tämän sopimuksen määräysten mukaisesti.

2 artikla

Neuvosto muodostuu jäsenvaltioiden edustajista. Kukin hallitus lähettää siihen yhden jäsenensä.

Kukin neuvoston jäsen toimii vuorollaan puheenjohtajana kuuden kuukauden ajan seuraavassa jäsenvaltioiden järjestyksessä: Belgia, Saksa, Ranska, Italia, Luxemburg, Alankomaat.

3 artikla

Puheenjohtaja kutsuu neuvoston koolle omasta aloitteestaan taikka neuvoston jäsenen tai komission pyynnöstä.

4 artikla

Komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden pysyvistä edustajista, huolehtii neuvoston työn valmistelusta sekä suorittaa neuvoston sille antamat toimeksiannot.

5 artikla

Neuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

6 artikla

Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission puheenjohtajalle ja jäsenille sekä tuomioistuimen presidentille, tuomareille, julkisasiamiehille ja kirjaajalle maksettavat palkat, korvaukset ja eläkkeet. Se vahvistaa samalla enemmistöllä myös palkkaa vastaavat korvaukset.

Sopimus Euroopan unionista (Maastrichtin sopimus)

2 JAKSO – Neuvosto

145 artikla

Turvatakseen tässä sopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden toteutumisen neuvosto tässä sopimuksessa määrätyn edellytyksin:

- huolehtii jäsenvaltioiden yleisen talouspolitiikan yhteensovittamisesta,
- käyttää päätösvaltaa,

- hyväksymissään säädöksissä siirtää komissiolle toimivallan antamiensa sääntöjen täytäntöönpanoon. Neuvosto voi asettaa ehtoja tämän toimivallan käytölle. Se voi lisäksi erityistapauksissa pidättää itselleen oikeuden käyttää välitöntä täytäntöönpanotoimivaltaa. Edellä tarkoitettujen ehtojen on oltava niiden periaatteiden ja sääntöjen mukaisia, jotka neuvosto vahvistaa ennalta yksimielisesti komission ehdotuksesta ja saatuaan Euroopan parlamentin lausunnon.

146 artikla

Neuvosto muodostuu jäsenvaltioiden ministeritason edustajista, joita on yksi kustakin jäsenvaltiosta ja joilla on jäsenvaltionsa hallitusta sitovat valtuudet.

Kukin neuvoston jäsenvaltio huolehtii vuorollaan puheenjohtajan tehtävästä kuuden kuukauden ajan seuraavassa jäsenvaltioiden järjestyksessä:

- ensimmäisen kuuden vuoden jakson aikana: Belgia, Tanska, Saksa, Kreikka, Espanja, Ranska, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Portugali ja Yhdistynyt kuningaskunta;
- seuraavan kuuden vuoden jakson aikana: Tanska, Belgia, Kreikka, Saksa, Ranska, Espanja, Italia, Irlanti, Alankomaat, Luxemburg, Yhdistynyt kuningaskunta, Portugali.

147 artikla

Puheenjohtaja kutsuu neuvoston koolle omasta aloitteestaan taikka neuvoston jäsenen tai komission pyynnöstä.

148 artikla

1. Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, neuvosto tekee ratkaisunsa jäsentensä enemmistöllä.
2. Kun neuvoston ratkaisun edellytyksenä on määräenemmistö, jäsenten äänet painotetaan seuraavasti:

<i>Belgia</i>	<i>5</i>	<i>Irlanti</i>	<i>3</i>
<i>Tanska</i>	<i>3</i>	<i>Italia</i>	<i>10</i>
<i>Saksa</i>	<i>10</i>	<i>Luxemburg</i>	<i>2</i>
<i>Kreikka</i>	<i>5</i>	<i>Alankomaat</i>	<i>5</i>
<i>Espanja</i>	<i>8</i>	<i>Portugali</i>	<i>5</i>
<i>Ranska</i>	<i>10</i>	<i>Yhdistynyt kuningaskunta</i>	<i>10</i>

Neuvoston ratkaisun edellytyksenä on vähintään:

- 54 ääntä, jos ratkaisu tämän sopimuksen mukaan on tehtävä komission ehdotuksesta,
- muissa tapauksissa 54 ääntä, jotka edustavat ainakin kahdeksaa asian puolesta äänestävää jäsentä.

3. Henkilökohtaisesti tai edustettuina läsnä olevien jäsenten pidäytyminen äänestämästä ei estä neuvostoa tekemästä ratkaisua, jonka edellytyksenä on yksimielisyys.

149 artikla (kumottu)

150 artikla

Neuvoston jäsen voi äänestyksessä edustaa vain yhtä muuta jäsentä.

151 artikla

1. Komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden pysyvistä edustajista, huolehtii neuvoston työn valmistelusta sekä suorittaa neuvoston sille antamat toimeksiannot.

2. Neuvostoa avustaa pääsihteeristö, jota johtaa pääsihteeri. Neuvosto nimittää pääsihteerin yksimielisesti.

Neuvosto päättää pääsihteeristön organisaatiosta.

3. Neuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

152 artikla

Neuvosto voi pyytää komissiolta tutkimuksia, joita se pitää yhteisten tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisina, ja se voi pyytää komissiota tekemään sille aiheellisia ehdotuksia.

153 artikla

Neuvosto antaa komission lausunnon saatuaan tässä sopimuksessa tarkoitettuja komiteoita koskevat säännöt.

154 artikla

Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission puheenjohtajan ja jäsenten sekä yhteisön tuomioistuimen presidentin, tuomareiden, julkisasiamiesten ja kirjaajan palkat, heille maksettavat korvaukset sekä heidän eläkkeensä. Se vahvistaa samalla enemmistöllä myös palkkaa vastaavat korvaukset.

Sopimus Euroopan unionista (Lissabonin sopimus)

16 artikla

1. Neuvosto toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa lainsäätäjänä ja budjettivallan käyttäjänä. Se määrittelee ja sovittaa yhteen unionin politiikkoja perussopimuksissa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
2. Neuvosto muodostuu jäsenvaltioiden ministeritason edustajista, joita on yksi kustakin jäsenvaltiosta ja joilla on edustamansa jäsenvaltion hallitusta sitovat valtuudet sekä sille kuuluva äänioikeus.
3. Neuvosto tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä, jollei perussopimuksissa toisin määrätä.
4. Määräenemmistöön tarvitaan 1 päivästä marraskuuta 2014 alkaen vähintään 55 prosenttia neuvoston jäsenistä; siihen on kuuluttava vähintään viisitoista jäsentä, jotka samalla edustavat jäsenvaltioita, joiden yhteenlaskettu väestö on vähintään 65 prosenttia unionin väestöstä.

Määrävähemmistössä on oltava vähintään neljä neuvoston jäsentä; muussa tapauksessa katsotaan, että on saavutettu määräenemmistö.

Muut määräenemmistöpäätöksentekoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 238 artiklan 2 kohdassa.

5. Määräenemmistön määrittelyyn 31 päivään lokakuuta 2014 sovellettavat ja 1 päivästä marraskuuta 2014 31 päivään maaliskuuta 2017 sovellettavat siirtymämääräykset vahvistetaan siirtymämääräyksiä koskevassa pöytäkirjassa.

6. Neuvosto kokoontuu eri kokoonpanoissa, joita koskeva luettelo hyväksytään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 236 artiklan mukaisesti.

Yleisten asioiden neuvosto huolehtii neuvoston eri kokoonpanojen työskentelyn johdonmukaisuudesta. Se valmistelee Eurooppa-neuvoston kokoukset ja toteuttaa niistä aiheutuvat jatkotoimet ollen yhteydessä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaan ja komissioon.

Ulkoasiainneuvosto muotoilee unionin ulkoista toimintaa Eurooppa-neuvoston määrittelemien strategisten linjausten mukaisesti ja huolehtii unionin toiminnan johdonmukaisuudesta.

7. Jäsenvaltioiden hallitusten pysyvien edustajien komitea huolehtii neuvoston työskentelyn valmistelusta.
8. Neuvoston istunnot ovat julkisia sen käsitellessä esitystä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi tai äänestäessä siitä. Tätä varten jokainen neuvoston istunto on jaettu kahteen osaan, joista toisessa käsitellään lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät unionin säädökset ja toisessa muut kuin lainsäädäntöasiat.
9. Neuvostossa olevat jäsenvaltioiden edustajat toimivat ulkoasiainneuvostoa lukuun ottamatta neuvoston kokoonpanojen puheenjohtajina tasaisen vuorottelun järjestelmän mukaisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 236 artiklan mukaisesti vahvistetuin edellytyksin.

Sopimus Euroopan unionin toiminnasta (Lissabonin sopimus)

3 JAKSO – Neuvosto

237 artikla

Puheenjohtaja kutsuu neuvoston koolle omasta aloitteestaan taikka neuvoston jäsenen tai komission pyynnöstä.

238 artikla

1. Neuvosto tekee ratkaisunsa jäsentensä enemmistöllä, kun päätöksen edellytyksenä on yksinkertainen enemmistö.
2. Kun neuvosto ei tee ratkaisuaan komission tai unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksesta, määräenemmistöön tarvitaan, poiketen siitä, mitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa määrätään, 1 päivästä marraskuuta 2014 alkaen ja jollei siirtymämääräyksiä koskevassa pöytäkirjassa vahvistetuista määräyksistä muuta johdu, vähintään 72 prosenttia neuvoston jäsenistä, jotka samalla edustavat jäsenvaltioita, joiden yhteenlaskettu väestö on vähintään 65 prosenttia unionin väestöstä.
3. Kun kaikki neuvoston jäsenet eivät perustamissopimusten mukaisesti osallistu äänestykseen, määräenemmistöllä tarkoitetaan 1 päivästä marraskuuta 2014 alkaen ja jollei siirtymämääräyksiä koskevassa pöytäkirjassa vahvistetuista määräyksistä muuta johdu, seuraavaa:
 - a) Määräenemmistöön tarvitaan vähintään 55 prosenttia osallistuvia jäsenvaltioita edustavista neuvoston jäsenistä, jotka samalla edustavat jäsenvaltioita, joiden yhteenlaskettu väestö on vähintään 65 prosenttia osallistuvien valtioiden väestöstä.
Määrävähemmistössä on oltava vähintään se määrä neuvoston jäseniä, joka edustaa yli 35:tä prosenttia osallistuvien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta väestöstä lisättynä yhdellä jäsenellä; muussa tapauksessa katsotaan, että on saavutettu määräenemmistö.
 - b) Kun neuvosto ei tee ratkaisuaan komission tai unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksesta, määräenemmistöön tarvitaan, poiketen siitä, mitä a alakohdassa määrätään, vähintään 72 prosenttia osallistuvia jäsenvaltioita edustavista neuvoston jäsenistä, jotka samalla edustavat jäsenvaltioita, joiden yhteenlaskettu väestö on vähintään 65 prosenttia osallistuvien valtioiden väestöstä.
4. Henkilökohtaisesti tai edustettuina läsnä olevien jäsenten pidäytyminen äänestämästä ei estä neuvostoa tekemästä ratkaisua, jonka edellytyksenä on yksimielisyys.

239 artikla

Neuvoston jäsen voi äänestyksessä edustaa vain yhtä muuta jäsentä.

240 artikla

1. Komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden hallitusten pysyvistä edustajista, huolehtii neuvoston työskentelyn valmistelusta ja suorittaa neuvoston sille antamat toimeksiannot. Komitea voi tehdä menettelyä koskevia päätöksiä neuvoston työjärjestyksessä määrätyissä tapauksissa.
2. Neuvostoa avustaa pääsihteeristö, jota johtaa neuvoston nimittämä pääsihteeri. Neuvosto päättää yksinkertaisella enemmistöllä pääsihteeristön organisaatiosta.
3. Neuvosto tekee ratkaisunsa menettelyä koskevissa asioissa yksinkertaisella enemmistöllä, jolla se myös hyväksyy työjärjestyksensä.

241 artikla

Neuvosto, joka tekee ratkaisunsa yksinkertaisella enemmistöllä, voi pyytää komissiolta tutkimuksia, joita se pitää yhteisten tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisina, ja se voi pyytää komissiota tekemään sille aiheellisia ehdotuksia. Jollei komissio tee ehdotusta, se ilmoittaa neuvostolle perustelunsa.

242 artikla

Neuvosto, joka tekee ratkaisunsa yksinkertaisella enemmistöllä, antaa komissiota kuultuaan perussopimuksissa tarkoitettuja komiteoita koskevat säännöt.

243 artikla

Neuvosto vahvistaa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, komission puheenjohtajalle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komission jäsenille, Euroopan unionin tuomioistuimen presidenteille, jäsenille ja kirjaajille sekä neuvoston pääsihteerille maksettavat palkat, korvaukset ja eläkkeet. Se vahvistaa myös kaikki palkkaa vastaavat korvaukset.

EU:n neuvosto – 60 vuotta määräänemmistöpäätöksiä

Oikeusperusta: Rooman sopimus, 148 artikla
Määräänemmistö vuodesta 1958 vuoteen 1972

Jäsenvaltio	Ääniä
 Saksa	4
 Ranska	4
 Italia	4
 Belgia	2
 Alankomaat	2
 Luxemburg	1
Yhteensä	17

Määräänemmistö:

12 ääntä, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta
 Muissa tapauksissa 12 ääntä, jotka edustavat vähintään neljää jäsentä

Oikeusperusta: Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan liittymissopimus, 14 artikla
Määräänemmistö vuodesta 1973 vuoteen 1980

Jäsenvaltio	Ääniä
 Saksa	10
 Ranska	10
 Italia	10
 Yhdistynyt kuningaskunta	10
 Belgia	5
 Alankomaat	5
 Tanska	3
 Irlanti	3
 Luxemburg	2
Yhteensä	58

Määräänemmistö:

41 ääntä, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta
 Muissa tapauksissa 41 ääntä, jotka edustavat vähintään kuutta jäsentä

Oikeusperusta: Kreikan liittymissopimus, 14 artikla
Määräenemmistö vuodesta 1981 vuoteen 1985

Jäsenvaltio	Ääniä
 Saksa	10
 Ranska	10
 Italia	10
 Yhdistynyt kuningaskunta	10
 Belgia	5
 Kreikka	5
 Alankomaat	5
 Tanska	3
 Irlanti	3
 Luxemburg	2
Yhteensä	63

Määräenemmistö:

45 ääntä, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta
 Muissa tapauksissa 45 ääntä, jotka edustavat vähintään kuutta jäsentä

Oikeusperusta: Espanjan ja Portugalin liittymissopimus, 14 artikla
Määräenemmistö vuodesta 1986 vuoteen 1994

Jäsenvaltio	Ääniä
 Saksa	10
 Ranska	10
 Italia	10
 Yhdistynyt kuningaskunta	10
 Espanja	8
 Belgia	5
 Kreikka	5
 Alankomaat	5
 Portugali	5
 Tanska	3
 Irlanti	3
 Luxemburg	2
Yhteensä	76

Määräenemmistö:

54 ääntä, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta
 Muissa tapauksissa 54 ääntä, jotka edustavat vähintään kahdeksaa jäsentä

Oikeusperusta: Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymissopimus, 15 artikla
Määräenemmistö vuodesta 1995 huhtikuuhun 2004

Jäsenvaltio	Ääniä	Jäsenvaltio	Ääniä
 Saksa	10	 Portugali	5
 Ranska	10	 Itävalta	4
 Italia	10	 Ruotsi	4
 Yhdistynyt kuningaskunta	10	 Tanska	3
 Espanja	8	 Irlanti	3
 Belgia	5	 Suomi	3
 Kreikka	5	 Luxemburg	2
 Alankomaat	5		
Yhteensä			87

Määräenemmistö:

64 ääntä, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta

Muissa tapauksissa 64 ääntä, jotka edustavat vähintään 11:tä jäsentä

Oikeusperusta: Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimus, 26 artikla

Määräenemmistö toukokuusta 2004 lokakuuhun 2004

Jäsenvaltio	Ääniä	Jäsenvaltio	Ääniä
 Saksa	10	 Itävalta	4
 Ranska	10	 Tanska	3
 Yhdistynyt kuningaskunta	10	 Slovakia	3
 Italia	10	 Suomi	3
 Espanja	8	 Irlanti	3
 Puola	8	 Liettua	3
 Alankomaat	5	 Latvia	3
 Kreikka	5	 Slovenia	3
 Portugali	5	 Viro	3
 Belgia	5	 Kypros	2
 Tšekki	5	 Luxemburg	2
 Unkari	5	 Malta	2
 Ruotsi	4		
Yhteensä			124

Määräenemmistö:

88 ääntä, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta

Muissa tapauksissa 88 ääntä, jotka edustavat vähintään 11:tä jäsentä

Oikeusperusta: Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimus, 12 artikla

Määräenemmistö marraskuusta 2004 vuoteen 2006

16

Jäsenvaltio	Ääniä	Väkiluku (x 1 000) ¹⁶	%	Jäsenvaltio	Ääniä	Väkiluku (x 1 000)	%
 Saksa	29	82 500,8	17,88	 Itävalta	10	8 206,5	1,77
 Ranska	29	62 370,8	13,51	 Tanska	7	5 411,4	1,17
 Yhdistynyt kuningaskunta	29	60 063,2	13,01	 Slovakia	7	5 384,8	1,16
 Italia	29	58 462,4	12,67	 Suomi	7	5 235,6	1,13
 Espanja	27	43 038,0	9,32	 Irlanti	7	4 109,2	0,89
 Puola	27	38 171,8	8,27	 Liettua	7	3 425,3	0,74
 Alankomaat	13	16 305,5	3,53	 Latvia	4	2 306,4	0,71
 Kreikka	12	11 073,0	2,40	 Slovenia	4	1 997,6	0,43
 Portugali	12	10 529,3	2,28	 Viro	4	1 347,0	0,29
 Belgia	12	10 445,9	2,26	 Kypros	4	749,2	0,16
 Tšekki	12	10 220,6	2,21	 Luxemburg	4	455,0	0,09
 Unkari	12	10 097,5	2,18	 Malta	3	402,7	0,08
 Ruotsi	10	9 011,4	1,95				
Yhteensä					321	461 324,0	100 %
Kynnys 62 %					232	286 020,9	62 %

Määräenemmistö:

232 ääntä, jotka edustavat jäsenten enemmistöä,
kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta
Muissa tapauksissa 232 ääntä, jotka edustavat
vähintään kahta kolmasosaa jäsenistä

jäsenen pyynnöstä:

varmistettava, että puolesta äänestävät jäsenvaltiot
edustavat vähintään 62:ta prosenttia koko väestöstä

16 Luvut voimassa 1. päivästä tammikuuta 31. päivään joulukuuta 2006. Neuvoston päätös 2006/34/EY, tehty 23 päivänä tammikuuta 2006, neuvoston työjärjestyksen muuttamisesta (EUVL L 22, 26.1.2006, s. 32).

Oikeusperusta: Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymissopimus, 22 artikla
Määräenemmistö vuodesta 2007 marraskuuhun 2009

Oikeusperusta: Lissabonin sopimus, pöytäkirja N:o 36 siirtymämääräyksistä, 3 artikla
Määräenemmistö joulukuusta 2009 kesäkuuhun 2013

Jäsenvaltio	Ääniä	Väkiluku (x 1 000) ¹⁷	%	Jäsenvaltio	Ääniä	Väkiluku (x 1 000)	%
 Saksa	29	81 843,7	16,25	 Itävalta	10	8 443,0	1,68
 Ranska	29	65 397,9	12,98	 Bulgaria	10	7 327,2	1,45
 Yhdistynyt kuningaskunta	29	62 989,6	12,51	 Tanska	7	5 580,5	1,11
 Italia	29	60 820,8	12,08	 Slovakia	7	5 404,3	1,07
 Espanja	27	46 196,3	9,17	 Suomi	7	5 401,3	1,07
 Puola	27	38 538,4	7,65	 Irlanti	7	4 582,8	0,91
 Romania	14	21 355,8	4,24	 Liettua	7	3 007,8	0,60
 Alankomaat	13	16 730,3	3,32	 Latvia	4	2 055,5	0,41
 Kreikka	12	11 290,9	2,24	 Slovenia	4	2 041,8	0,41
 Portugali	12	11 041,3	2,19	 Viro	4	1 339,7	0,27
 Belgia	12	10 541,8	2,09	 Kypros	4	862,0	0,17
 Tšekki	12	10 505,4	2,09	 Luxemburg	4	524,9	0,10
 Unkari	12	9 957,7	1,98	 Malta	3	416,1	0,08
 Ruotsi	10	9 482,9	1,88				
Yhteensä					345	503 679,7	100 %
Kynnys 62 %					255	312 281,4	62 %

Määräenemmistö:

255 ääntä, jotka edustavat jäsenten enemmistöä,
kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta
Muissa tapauksissa 255 ääntä, jotka edustavat
vähintään kahta kolmasosaa jäsenistä

jäsenen pyynnöstä:

varmistettava, että puolesta äänestävät jäsenvaltiot
edustavat vähintään 62:ta prosenttia koko väestöstä

¹⁷ Luvut voimassa 1. päivästä tammikuuta 31. päivään joulukuuta 2013. Neuvoston päätös 2013/37/EU, annettu 14 päivänä tammikuuta 2013, neuvoston työjärjestyksen muuttamisesta (EUVL L 16, 19.1.2013, s. 16).

Oikeusperusta: Kroatian liittymissopimus, 20 artikla
Määräenemmistö heinäkuusta 2013 lokakuuhun 2014

Jäsenvaltio	Ääniä	Väkiluku (x 1 000) ¹⁸	%	Jäsenvaltio	Ääniä	Väkiluku (x 1 000)	%
 Saksa	29	81 843,7	16,02	 Itävalta	10	8 443,0	1,66
 Ranska	29	65 397,9	12,87	 Bulgaria	10	7 327,2	1,44
 Yhdistynyt kuningaskunta	29	62 989,6	12,39	 Tanska	7	5 580,5	1,09
 Italia	29	60 820,8	11,97	 Slovakia	7	5 404,3	1,06
 Espanja	27	46 196,3	9,09	 Suomi	7	5 401,3	1,06
 Puola	27	38 538,4	7,58	 Irlanti	7	4 582,8	0,90
 Romania	14	21 355,8	4,20	 Kroatia	7	4 398,2	0,86
 Alankomaat	13	16 730,3	3,29	 Liettua	7	3 007,8	0,59
 Kreikka	12	11 290,9	2,22	 Latvia	4	2 055,5	0,40
 Belgia	12	11 041,3	2,17	 Slovenia	4	2 041,8	0,40
 Portugali	12	10 541,8	2,07	 Viro	4	1 339,7	0,26
 Tšekki	12	10 505,4	2,06	 Kypros	4	862,0	0,16
 Unkari	12	9 957,7	1,95	 Luxemburg	4	524,9	0,10
 Ruotsi	10	9 482,9	1,86	 Malta	3	416,1	0,08
Yhteensä	352	508 077,9	100 %				
Kynnys 62 %	260	315 008,3	62 %				

Määräenemmistö:

260 ääntä, jotka edustavat jäsenten enemmistöä, kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta
 Muissa tapauksissa 260 ääntä, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa jäsenistä

jäsenen pyynnöstä:

varmistettava, että puolesta äänestävät jäsenvaltiot
 edustavat vähintään 62:ta prosenttia unionin väestöstä

Oikeusperusta: Lissabonin sopimus, 16 artikla
Määräenemmistö 1. päivästä marraskuuta 2014

Määräenemmistö:

55 prosenttia jäsenvaltioista,
 mihin on kuuluttava vähintään 15 jäsentä,
 kun ratkaisu tehdään komission ehdotuksesta
 Muissa tapauksissa 72 prosenttia jäsenvaltioista

Puolesta äänestävien
 jäsenvaltioiden on edustettava
 vähintään 65:ttä prosenttia unionin
 väestöstä

Pääsihteerit ja pääsihteeristö

Christian Calmes, LU
Pääsihteeri
9. syyskuuta 1952 – 14. kesäkuuta 1973

*11 henkilöä työskenteli
pääsihteeristössä
marraskuussa 1952*

Nicolas Hommel, LU
Pääsihteeri
1. heinäkuuta 1973 – 7. lokakuuta 1980

*974 henkilöä työskenteli
pääsihteeristössä
heinäkuussa 1973*

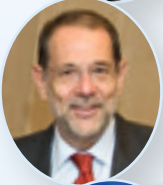
Niels Ersbøll, DK
Pääsihteeri
8. lokakuuta 1980 – 31. elokuuta 1994

*1457 henkilöä työskenteli
pääsihteeristössä
lokakuussa 1980*

Jürgen Trumpf, DE
Pääsihteeri
1. syyskuuta 1994 – 17. lokakuuta 1999

*2197 henkilöä työskenteli
pääsihteeristössä
syyskuussa 1994*

Javier Solana, ES
Pääsihteeri ja yhteisen ulko- ja
turvallisuuspolitiikan korkea edustaja
18. lokakuuta 1999 – 30. marraskuuta 2009

*2522 henkilöä työskenteli
pääsihteeristössä
marraskuussa 1999*

Pierre de Boissieu, FR
Pääsihteeri
1. joulukuuta 2009 – 25. kesäkuuta 2011

*3237 henkilöä työskenteli
pääsihteeristössä
joulukuussa 2009*

Uwe Corsepius, DE
Pääsihteeri
26. kesäkuuta 2011 alkaen

*2918 henkilöä työskenteli
pääsihteeristössä
heinäkuussa 2011*

EU:n neuvosto – Historiallisesti merkittäviä asiakirjoja

EHTY:n erityisneuvoston avajaisistunnon **pöytäkirja**, Luxemburg, 8.–10. syyskuuta 1952 (asia: CM1.1952/1).

ETY:n ja Euratomin neuvostojen avajaisistunnon **pöytäkirja**, Bryssel, 25. tammikuuta 1958 (asia: CM2.1958/1; asiak.: CEE EUR/CM/20/58).

EHTY:n neuvoston **työjärjestys** (asia: CM1.1952/34; asiak.: 427/54).

ETY:n ja Euratomin neuvostojen **työjärjestys** (asia: CM2.1958/4; asiak.: 213/58 ja 261/58).

ETY:n neuvoston erityisistunnon **pöytäkirja**, Luxemburg, 17.–18. ja 28.–29. tammikuuta 1966 (asia: CM2.1966/1; asiak.: C/12/66).

Euroopan yhteisöjen neuvoston avajaisistunnon **pöytäkirja**, Bryssel, 3. heinäkuuta 1967 (asia: CM2.1967/52; asiak.: R/1070/67).

Euroopan yhteisöjen neuvoston 1000. istunnon (maatalous) **pöytäkirja**, Bryssel, 2. toukokuuta 1985 (asia: CM4.1B.1985/1085; asiak.: 6539/85).

Neuvoston 1697. istunnon (kulttuuriasiat) **pöytäkirja**, Bryssel, 5. marraskuuta 1993 (Euroopan unionin neuvoston ensimmäinen istunto Maastrichtin sopimuksen voimaantulon jälkeen) (asia: CM4.1B.1993/621; asiak.: 9846/93).

Euroopan unionin neuvoston 2000. istunnon (maatalous) **pöytäkirja**, Luxemburg, 21.–22. huhtikuuta 1997 (asia: CM4.CAB.1997/38; asiak.: 7198/97).

Euroopan unionin neuvoston 3000. istunnon (työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat) **pöytäkirja**, Bryssel, 8. maaliskuuta 2010 (asia: CM8.CAB.2010/64; asiak.: 7229/10).

Viittaukset kaikkiin virallisiin sopimuksiin ks. ”Oikeuden unioni: Pariisista Lissaboniin – Euroopan unionin perussopimusten historiaa”, Euroopan unionin julkaisuustoimisto, Luxemburg, 2012

Kaikki tässä liitteessä mainitut neuvoston asiakirjat ovat saatavilla neuvoston arkistossa (archives.centrales@consilium.europa.eu).

Neuvoston pääsihteeristö

**Euroopan unionin neuvosto –
1952–2012: 60 vuotta lainsäädäntöä ja päätöksentekoa**

Luxemburg: Euroopan unionin julkaisutoimisto

2013 – 45 s. – 17,6 x 25,0 cm

ISBN 978-92-824-3804-6

doi:10.2860/9917

MISTÄ EU:N JULKAISUJA SAA?

Maksuttomat julkaisut:

- EU Bookshopista (<http://bookshop.europa.eu>)
- Euroopan unionin edustustoista tai lähetystöistä. Yhteystiedot löytyvät internetosoitteesta (<http://ec.europa.eu>), tai ne saa lähettämällä faksin numeroon +352 292942758.

Maksulliset julkaisut:

- EU Bookshopista (<http://bookshop.europa.eu>).

Maksulliset tilaukset (esimerkiksi *Euroopan unionin virallisen lehden* vuosikerta ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeustapauskokoelmat):

- Euroopan unionin julkaisutoimiston myyntiedustajalta (http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm).

CONSILIUM

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
P. +32 22816111

www.consilium.europa.eu

Julkaisutoimisto

doi:10.2860/9917

ISBN 978-92-824-3804-6

9 789282 438046